

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9P/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713210808
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ilgová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5713210808.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Máriou Ilgovou v právnej veci navrhovateľa: Z. U., J.. XX.XX.XXXX, G. XXX XX Y. H. XXX, zastúpeného JUDr. Milanom Štúrikom, advokátom, so sídlom Holubyho 51, 036 01 Martin, proti odporkyni: S. U., J.. XX.XX.XXXX, G. J. XXXX/X, XXX XX I., zastúpenej JUDr. Katarínou Turanskou, advokátkou, so sídlom Štúrovo nám. 10520/13B, 036 01 Martin, za účasti maloletého dieťaťa: J. U., J.. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, v konaní o rozvod manželstva a o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu takto

rozhodol:

Súd manželstvo navrhovateľa Z. U. a odporkyne S. U., rod. Ď., uzatvorené dňa XX.XX.XXXX pred Matričným úradom Martin, zapísané v knihe manželstiev vo zväzku XX, ročník XXXX, strana XXX pod poradovým číslom XX, rozvádza.

Maloletá J. U., nar. XX.XX.XXXX, sa zveruje do osobnej starostlivosti matke, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

Navrhovateľ ako otec dieťaťa je povinný platiť výživné na maloletú Noru mesačne vo výške 90,- € k rukám matky počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, ďalej vždy do každého 25. dňa nasledujúceho mesiaca vopred.

Styk otca s maloletou neupravuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.07.2013, sa navrhovateľ domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by manželstvo navrhovateľa a odporkyne rozviedol, maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti odporkyne a navrhovateľa zaviazal platiť výživné na maloleté dieťa vo výške 35,00 € mesačne. Vo svojom návrhu navrhovateľ uviedol, že manželstvo s odporkyňou uzavreli po dvojročnej známosti. Po uzavretí manželstva viedli spoločnú domácnosť, oddelene v dome rodičov navrhovateľa. Manželstvo bolo usporiadané, spoločne sa starali o domácnosť, podnikali výlety, zúčastňovali sa kultúrnych a spoločenských podujatí, venovali sa spoločným záujmom. Dňa 02.10.1994 sa im narodila dcéra L., ktorá v súčasnosti navštevuje Pedagogickú a sociálnu akadémiu v Turčianskych Tepliciach. Dňa 07.03.1997 sa im narodila dcéra J., ktorá v súčasnosti navštevuje Spojenú školu v Martine. Aj po narodení detí bolo manželstvo harmonické. Odporkyňa je zamestnaná ako zdravotná sestra a pracuje na zmeny. Navrhovateľ sa snažil pomáhať v domácnosti a starať sa o výchovu detí. Ako rodina spoločne trávili voľný čas. Po tom, ako bol s navrhovateľom skončený pracovný pomer, začali medzi navrhovateľom a odporkyňou vznikať nezhody. V súčasnosti predstavuje príjem navrhovateľa približne 370,00 € mesačne. Odporkyňa si rozšírila kvalifikáciu. Postupne narastali jej finančné požiadavky voči

navrhovateľovi, medzi navrhovateľom a odporkyňou začala viaznuť komunikácia, odporkyňa bola čoraz viac podráždená, nervózna, až alergická na navrhovateľa. Navrhovateľ sa uzavrel do seba, vyhýbal sa hádkam. S odporkyňou si začali uvedomovať názorovú rozdielnosť, postupne sa začali venovať vlastným záľubám, začali sa citovo odcudzovať, intímne spolu nežijú dva roky, v súčasnosti spolu takmer nekomunikujú. Odporkyňa trávi spolu s deťmi čoraz viac času mimo domova. Navrhovateľ s odporkyňou spoločne nehospodária, nevedú spoločnú domácnosť, došlo medzi nimi k úplnému citovému odcudzeniu, ich manželstvo je už len formálnym zväzkom.

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.09.2013, sa k návrhu navrhovateľa vyjadrila odporkyňa. Súhlasila s rozvodom manželstva a so zverením maloletého dieťaťa do jej osobnej starostlivosti. Nesúhlasila však s výškou výživného, ktorej určenia sa domáhal navrhovateľ. Uviedla, že problémy v manželstve sa prehĺbili na začiatku roka 2013. Navrhovateľ začal čoraz viac požívať alkoholické nápoje, do spoločnej domácnosti neprišiel tri-štyri dni bez akéhokoľvek oznámenia, kde sa nachádza, celú svoju mzdu dokázal minúť v priebehu dvoch dní, odmietal ňou navrhované liečenie, začal sa uzatvárať do seba, nemal záujem s ňou komunikovať. Odporkyňa opustila spoločnú domácnosť v júli 2013 a presťahovala sa deťmi k svojim rodičom. Navrhovateľ okrem nákladov na mestskú hromadnú dopravu neprispieva na výživu spoločných detí. Na plnoleté dieťa L. bolo dohodou navrhovateľa a odporkyne určené výživné vo výške 120,00 € mesačne. Maloleté dieťa má zdravotné problémy. Výška výživného na maloleté dieťa, ktorej určenia sa navrhovateľ domáha, je neprimeraná a nezodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa a jej základným životným potrebám. Tvrdenia navrhovateľa o zvýšených finančných nárokoch odporkyne sa nezakladajú na pravde. Odporkyňa sa snažila privyrábať si popri pracovnom pomere. Od opustenia spoločnej domácnosti uhrádza sama spoločné záväzky, ako úvery a stavebné sporenie, na ktoré navrhovateľ odmieta prispievať. Potreby maloletého dieťaťa sú na rovnakej úrovni ako potreby plnoletého dieťaťa L., preto sa navrhovateľka domáhala, aby naň súd určil výživné vo výške 120,00 € mesačne.

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.09.2013, sa vo veci vyjadril kolízny opatrovník. Maloleté dieťa navrhol zveriť do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok a navrhovateľa zaviazat' platením výživného v optimálnej výške, ktorá bude zohľadňovať potreby maloletého dieťaťa a finančné možnosti navrhovateľa. Styk navrhovateľa s maloletým dieťaťom žiadal neupravovať.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a kolízneho opatrovníka, listinnými dôkazmi založenými v spise a pripojeným spisom sp.zn. 5C/175/2013 a zistil nasledujúci skutkový stav:

Účastníci uzavreli manželstvo v Martine dňa XX.XX.XXXX. U oboch účastníkov ide o prvé manželstvo, z ktorého pochádzajú dve deti, a to plnoletá L. U., nar. XX.XX.XXXX, a maloletá J. U., nar. XX.XX.XXXX. Spočiatku boli vzťahy medzi manželmi usporiadané, a to aj po narodení detí. V súčasnosti účastníci nevedú spoločnú domácnosť, odporkyňa s deťmi býva u jej rodičov, sú citovo odcudzení a obaja súhlasia s rozvodom manželstva.

Výživné na plnoleté dieťa L. je určené rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 04.09.2013, č.k. 5C/175/2013-34, vo výške 120,00 € mesačne. Vyživovaciu povinnosť voči obom deťom účastníkov si navrhovateľ splnil v mesiacoch august a september 2013 sumou 155,00 € mesačne.

Navrhovateľ je zamestnaný ako elektromontér v spoločnosti Železnice Slovenskej republiky, Bratislava. Jeho priemerný mesačný príjem od januára 2013 do augusta 2013 je vo výške 491,11 €, z ktorého sú vykonávané zrážky: stravné lístky v priemernej výške 29,64 €, odborový členský príspevok v priemernej výške 3,19 € a príspevok na doplnkové dôchodkové sporenie vo výške 7,00 €. V mesiaci september 2013 bola navrhovateľovi poslednýkrát vykonaná zrážka v prospech súdneho exekútora. Medzi ďalšie výdavky navrhovateľa patrí výživné na plnoleté dieťa L. vo výške 120,00 € mesačne, poplatok za komunálny odpad vo výške 20,00 € ročne (navrhovateľom preukázaná suma vo výške 80,00 € bola vyrubená za štyri osoby vrátane odporkyne a ich dvoch detí), daň za psa vo výške 7,00 € ročne, ďalšie náklady na psa vo výške 20,00 € mesačne, poplatky na telefón vo výške 20,00 € mesačne, cestovné vo výške 24,00 € mesačne a náklady na oblečenie, obuv, hygienu 20,00 € mesačne a na stravu vo výške 100,00 mesačne. Čestným prehlásením svojich rodičov navrhovateľ preukázal, že týmto platí sumu vo výške 150,00 € mesačne ako príspevok na náklady na bývanie a stravu. Odporkyňa v súvislosti s týmto

príspevkom uviedla, že v čase, keď žili účastníci spolu s deťmi v dome rodičov navrhovateľa, tento predstavoval sumu len 100,00 € mesačne.

Odporkyňa je zamestnaná ako zdravotná sestra v Univerzitnej nemocnici Martin, pričom jej priemerný mesačný príjem od januára 2013 do augusta 2013 je 875,03 € vrátane daňového bonusu, ktorý od mesiaca júl 2013 predstavuje sumu 42,82 € mesačne. Odporkyňa spláca jej spoločné záväzky s navrhovateľom voči sporiteľni vo výške 220,89 €, v nebankovej spoločnosti vo výške 83,93 € a náklady na stavebné sporenie vo výške 37,35 € mesačne. Zároveň odporkyňa prispieva svojim rodičom, u ktorých býva spolu s dvomi spoločnými deťmi, sumou 300,00 € mesačne.

Náklady na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa predstavujú cestovné vo výške 17,00 € mesačne, náklady na školské pomôcky vo výške 50,00 - 70,00 € a na potreby pre štúdium cudzieho jazyka vo výške 16,00 € ročne, príspevok na stužkovú vo výške 40,00 € ročne, poplatok za ZRPŠ vo výške 20,00 € ročne, náklady na lieky na chondropatiu vo výške 45,00 € ročne, na stomatologické zdravotné problémy vo výške 10,00 € mesačne, na stravu v školskej jedálni vo výške 25,00 € mesačne a na oblečenie vo výške 20,00 € mesačne. Medzi ďalšie náklady na maloleté dieťa patria zvýšené náklady v súvislosti s alergiológickým ochorením, náklady na drogériu, hygienické potreby, občasné návštevy kina, plavárne, v blízkej budúcnosti bude potrebné vynaložiť sumu 200,00 € na dioptrické pomôcky.

Navrhovateľ sa vo svojom záverečnom návrhu domáhal, aby súd určil výživné na maloleté dieťa vo výške 60,00 € mesačne.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti, obidvaja súhlasia s rozvodom manželstva. Od manželov nie je možné očakávať obnovenie manželských vzťahov, a preto súd manželstvo účastníkov rozviedol.

Maloleté dieťa súd zveril do osobnej starostlivosti odporkyne tak, ako to navrhovali účastníci aj kolízny opatrovník.

Pri určovaní konkrétnej výšky výživného súd vychádzal zo zásad pre určenie výživného, uvedených v zákone o rodine. Predovšetkým súd zisťoval výšku odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, výšku príjmu oboch účastníkov, prihliadol na to, kto z účastníkov sa bude o maloleté dieťa osobne starať, a pri určení konkrétnej výšky výživného prihliadol tiež na finančné možnosti navrhovateľa.

Súd má za preukázané, že náklady, ktoré odporkyňa v súčasnosti na maloleté dieťa vynakladá, sú vo výške 70,00 € mesačne len vo vzťahu k jej školskej dochádzke a vo vzťahu k jej zdravotnému stavu. Medzi ďalšie náklady na maloleté dieťa patria zvýšené náklady v súvislosti s alergiológickým ochorením, náklady na oblečenie vo výške 20,00 € mesačne, na drogériu, hygienické potreby, občasné návštevy kina, plavárne, v blízkej budúcnosti bude potrebné vynaložiť sumu 200,00 € na dioptrické pomôcky. Odporkyňa si na maloleté dieťa uplatňuje daňový bonus vo výške 21,41 € mesačne. Súd má za to, že náklady uplatnené odporkyňou vzhľadom na štruktúru a výšku zodpovedajú veku maloletého dieťaťa, skutočnosti, že navštevuje strednú školu, a tomu, že matka sa snaží rozvíjať dieťa po psychickej stránke aj rôznymi voľnočasovými aktivitami.

Súd pri určovaní výšky výživného prihliadol aj k tomu, že o maloleté dieťa sa osobne stará odporkyňa, ktorá tým čiastočne vyvažuje svoju povinnosť podieľať sa na zabezpečení potrieb maloletého dieťaťa finančnou sumou. V tejto súvislosti však osobná starostlivosť o maloleté dieťa nekompenzuje vyživovaciu povinnosť rodiča v plnej výške.

O výživnom súd rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný platiť k rukám odporkyne výživné na maloleté dieťa vo výške 90,00 € mesačne. Takto určené výživné súd považuje za primerané. Určené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa aj majetkovým pomerom navrhovateľa, a to aj pri zohľadnení vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu L. vo výške 120,00 € mesačne.

Stretávanie sa navrhovateľa s maloletým dieťaťom na obdobie po rozvode manželstva súd neupravil, pretože účastníci aj kolízny opatrovník žiadali tento styk neupravovať.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do 3 mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.